

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 7 Telefon 2502
P.K.O. Warszawa Nr. 151.100 — Kraków 404.100

15 groszy

NARODOWY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie zł. 3.40, z odnośnieniem do domu zł. 3.60 — Zamiejscowa zł. 4.20 — Zagranicą zł. 7.00.

Wydawca: Inż. WŁADYSŁAW KUCHARSKI.

Nr. 297 — Rok VII.

Red. naczelny: Dr. WŁADYSŁAW ŚWIRSKI.

Niebezpieczeństwo niemieckie i komunistyczne a Polska.

Sprawa „strefy kolońskiej”. — Antybolszewicki związek bałkański i bałtycki.

Kraków, 30 grudnia.

(wsk.) Wypadki polityczne na terenie między-narodowym od wyborów angielskich rozwijają w jednym kierunku: **Niebezpieczeństwo niemieckie w Europie i niebezpieczeństwo komunistyczne w całym świecie** — oto centralne punkty, które wykreślają bieg zdarzeń w polityce międzynarodowej.

W tym rozwoju wypadków ferje świąteczne nie przyniosły przerwy.

W związku z niebezpieczeństwem niemieckim na czoło aktualnych zagadnień wysunęła się sprawa ewakuacji t. zw. strefy kolońskiej.

Sprawa ta, tak dziś głośna, ze stanowiska postanowień Traktatu Wersalskiego przedstawia się następująco: Oto wedle artykułu 428 powołanego wyżej traktatu terytorjum niemieckie położone po lewej czyli zachodniej części Renu ma być okupowane przez sprzymierzonych na przeciąg lat 15-ty. Jednak przewidywane jest skrócenie tego terminu, jeśli Niemcy będą ściśle zachowywać warunki Traktatu Wersalskiego i wówczas ewakuacja ma się odbywać stopniowo, strefami z tem, że ewakuacja pierwszej strefy może nastąpić dopiero po upływie 5-ciu lat od uprawomocnienia się tegoż Traktatu Wersalskiego.

Ten termin pięcioletni upływa właśnie 10 stycznia 1925 r. Niemcy domagają się ewakuacji pierwszej strefy (obejmującej Kolonję, stąd strefa kolońska), utrzymując, że warunki Traktatu Wersalskiego zostały przez nich dopełnione. Jednak państwa sprzymierzone zajmują słusznie odmienne stanowisko i wskazują, że zwłaszcza postanowienia Traktatu Wersalskiego odnośnie do zakazu zbrojeń nie zostały dochowane przez Niemcy zupełnie. Jest faktem, że Niemcy się zbroją. Jest to fakt oczywisty dziś nie tylko dla Francji, ale i dla Anglii. Ta ostatnia również widzi niebezpieczeństwo zbrojeń niemieckich i dlatego wypowiedziała się przeciw ewakuacji strefy kolońskiej. Stanowisko Anglii ujawnione w sprawie strefy kolońskiej nadaje właśnie tej sprawie wielkie znaczenie polityczne. Trzeba zauważyć, że strefa kolońska jest okupowana przez wojska angielskie, że Anglia zajmowała dotychczas wobec Niemiec stanowisko pojednawcze, jeśli się więc weźmie powyższe pod uwagę, to musi się stwierdzić, że decyzja Anglii, przechylająca się do dalszej okupacji, jest manifestacją nowej polityki angielskiej wobec Niemiec, polityki liczącej się z niebezpieczeństwem niemieckim.

Wobec nowej orientacji polityki angielskiej, posiadzenie Konferencji Ambasadorów, odbyte w sobotę w Paryżu, było zgodne w sposób przypominający dość już odległe okresy, i stwierdziło jednomyślnie zapatrywanie rządów angielskiego, francuskiego, włoskiego, belgijskiego i japońskiego, co do konieczności dalszej okupacji strefy kolońskiej poza dzień 10 stycznia. Jak informuje Hawas decyzja powyższa została oparta na niewątpliwym niewykonaniu przez Rzeszę jej zobowiązań w dziedzinie rozbrojenia. Decyzja powyższa będzie notyfikowana rządowi niemieckiemu w pierwszym tygodniu stycznia prawdopodobnie w formie noty zbiorowej, którą wręczą ambasadorowie Anglii, Włoch, Belgii, Japonii i Francji w Berlinie.

Sprawa niebezpieczeństwa komunistycznego również nie przestaje być przedmiotem i zainteresowań i działań politycznych w świecie międzynarodowym. Ostatnio zwłaszcza państwa bałkańskie wyteżyły w tym kierunku swą polityczną uwagę i energję. Powstała tu myśl antybolsze-

wickiego związku bałkańskiego pod patronatem Anglii. Inicytywę w tej sprawie wzięła w swe ręce Jugosławia, ostro zwalczająca dziś bolszewizm we własnym kraju. Utrzymuje się opinja, że w łączności z tą inicjatywą pozostaje podróż króla Aleksandra do Francji.

Jak dalece niebezpieczeństwo komunistyczne jest doceniane na Bałkanach świadczy fakt, że na tem tle ujawniła się łączność interesów i konieczność porozumienia Bułgarii i Jugosławii. Premier bułgarski Cankow odbył dlatego podróż polityczną do Białogrodu, a następnie stąd udał się do Bukaresztu. Ta solidarność państw bałkańskich w sprawie komunizmu okazała się tak potrzebna dlatego, że komunizm moskiewski rozpo-

czął silną akcję propagandy ze swej centrali agitacyjnej na Europę środkowo-wschodnią i Bałkany — we Wiedniu. Zewnętrznym objawem tego było przybycie do Wiednia Joffego, jako posła So wietów przy rządzie austriackim.

Czynną też jest druga centrala komunistyczna w Gdańsku z terenem działania na Polskę i państwa Bałtyckie. Stąd czujność wzmożona państw bałtyckich na objawy niebezpieczeństwa komunistycznego i zamiar zacieśnienia wzajemnych związków, o czem donoszą dzisiejsze depesze.

Z powyższego przeglądu zdarzeń politycznych ostatnich dni, odnosimy to przyjemne wrażenie, że w nowy rok 1925 wejdzie świat znacznie trzeźwiejszy niż był nim w roku poprzednim. Nie potrzebujemy bliżej uzasadniać, jak wszelkie trzeźwiejsze patrzenie świata politycznego na niebezpieczeństwo niemieckie i na niebezpieczeństwo bolszewickie pociąga za sobą dodatnie skutki dla nas. W takich bowiem warunkach uwydatnia się doniosła rola polityczna Polski.

Strefa kolońska nie będzie ewakuowana.

Nota konferencji ambasadorów. — Duże uchybienia Niemiec. — Stanowisko Anglii i Belgii

Wiedeń. (PAT.) 29 bm. „Der Morgen“ donosi z Paryża:

Wczoraj w godzinach wieczornych dyrektor departamentu ministerstwa spraw zagranicznych Laroche poprosił sekretarzy i oficerów rozmaitych komisji kontrolnych. Komitet w ten sposób utworzony wypracował tekst noty, która ma być przesłana do Berlina w sprawie strefy kolońskiej. Wczoraj notą ta była już gotowa.

Nota wspomina, że strefa kolońska miała być opróżniona stosownie do postanowień Traktatu Wersalskiego w dniu 9 stycznia 1925 z zastrzeżeniem, że Niemcy wypełnią wszystkie postanowienia zawarte w Traktacie. Konferencja Ambasadorów nie rozporządza jeszcze definitywnym sprawozdaniem wojskowej komisji kontrolnej. Będzie ono jej wręczone dopiero około 20 stycznia, jednak nie czekając na to sprawozdanie, stwierdza Konferencja Ambasadorów już dziś, że Niemcy winne są dużych uchybień, a także i w przyszłości należy takich uchybień z ich strony oczekiwać. Nota kończy się uwagą, że sprawa

opuszczenia strefy kolońskiej będzie można traktować, dopiero gdy Niemcy dowiodą, iż szanują traktaty.

Dalej „Morgen“ donosi, że prawdopodobnie nota będzie wręczona Niemcom między 5 a 10 stycznia. Jest rzeczą pewną, że Anglia nie zrezygnuje z okupacji strefy kolońskiej, ani też z dalszej kontroli, jeżeli Niemcy nie wypełnią pięciu punktów, które zakomunikowała im we wrześniu 1922 roku Konferencja.

Paryż. (AW.) Belgijski minister spraw zagranicznych Hymans przesłał rządowi francuskiemu i angielskiemu jednobrzmiące memorjały wykazujące niemożliwość ewakuacji Kolonji w obecnej chwili, bo raport komisji kontrolnej, który jest przedewszystkiem miarodajny, nie będzie jeszcze gotowym. Z drugiej strony rząd belgijski ma pewne dane, że Niemcy nie wykonują swych zobowiązań traktatowych, co jedynie mogłoby być gwarancją bezpieczeństwa dla Belgii.

Front przeciwbolszewicki Bułgarii, Jugosławii i Rumunii

Oświadczenie premiera bułgarskiego Cankowa. — Olbrzymie aresztowania komunistów w Rumunii.

Białogrod. (PAT.) 29 bm. Premier bułgarski Cankow udzielił przedstawicielstwu „Avala“ wywiadu, w którym oświadczył między innymi co następuje: W niektórych momentach jak np. obecnie państwa bałkańskie mogą znaleźć się w obliczu poważnego niebezpieczeństwa ze względu na zamiary pewnych elementów dążących do zniszczenia obecnego ustroju społecznego. W konsolidacji wszystkie te państwa winny starać się wspólnie lub oddzielnie zapobiegać temu niebezpieczeństwu.

Bułgaria jest jednym z państw bałkiej poważnie zagrożonych przez dążenia wywrotowych elementów. Obecnie tak-samo jak we wrześniu z. r. stara się ona szukać środków obrony, szukając przynajmniej moralnego poparcia u swych sąsiadów w ewentualnej walce przeciwko bolszewizmowi. Scharakteryzowawszy z kolei formy, pod jakimi objawia się bolszewizm na terytorjum bałkańskim, a zwłaszcza w Bułgarii, premier zaznaczył, że celem jego podróży do Białogrodu i Bukaresztu jest przygotowanie wstępnych warunków do układu pomiędzy państwami bałkańskimi, które dziś więcej niż w przeszłości powinny

żyć w atmosferze pokoju, bezpieczeństwa i wzajemnego zaufania.

W sobotę premier Cankow odbył ponowne narady z Bineziecem i Pasieczem, którzy wydali na jego cześć śniadanie. Popołudniu odbyło się przyjęcie w poselstwie bułgarskim dla wybitnych osobistości ze świata politycznego. Wczoraj Cankow wyjechał do Bukaresztu.

Bukareszt. (PAT.) Przeprowadzone przez policję śledczą spowodowało w następstwie aresztowanie 430 komunistów, należących do tajnych organizacji terrorystycznych.

Służawo doprowadziło do ustalenia, że chodzi tu o trzy organizacje zasilane pieniędzmi sowieckimi. Policja zabyła olbrzymie archiwum tajnych instrukcyj, narzędzi drukarskich oraz liczne dokumenty, dowodzące utrzymywania przez organizacje stosunków z Moskwą, Wiedniem, Berlinem, Sofją i Atenami. Z pośród 430 aresztowanych zatrzymano 230, którzy staną przed sądem wojennym. 200 zaś wydalono z granic kraju.

Zwazek państw bałtyckich przeciw komunizmowi.

Kłajpeda. (PAT.) 28 bm. „Memeler Zig.” donosi z Kowna, że kwestja związku bałtyckiego wysuwa się obecnie w polityce bałtyckiej na pierwszy plan, ze względu na komunistyczny zamach w Estonji, zmianę rządu w Estonji i Łotwie, oraz charakterystyczny ruch w Rosji.

Istnieją oznaki wskazujące na to, co Rosja zamierza uczynić w państwach bałtyckich, jednak jest ona chwilowo zbyt słaba. Państwa bałtyckie muszą jednakże utworzyć związek, aby bronić się przed wszelkimi możliwościami i z tą koniecznością muszą się liczyć wszystkie państwa bałtyckie.

Długi zagraniczne Francji.

Paryż. (PAT.) Komunikat zawierający inventaryzację sytuacji finansowej Francji wyszczególnia między innymi, że Francja jest winna Stanom Zjednoczonym 2.933.275.231 dolarów, Anglii 445.218.386

funtów szterl. Sumy należne Francji, nie licząc długu Niemiec, przekraczają 15 miliardów 133 miliony franków.

Król jugosłowiański Aleksander w Paryżu.

Paryż. (AW.) Bawiący w Paryżu od dwóch dni incognito król jugosłowiański, Aleksander, złożył wizyty Henriotowi i Prezydentowi Doumerguowi, oraz odbył szereg konferencji z politykami w poselstwie jugosłowiańskim. Królowi złożył wizytę Venizelos, omawiając z nim wspólną akcję Grecji i Jugosławji. Mianowicie Venizelos oświadczył, że zjednoczenie państw bałkańskich wobec akcji i agitacji komunistycznej jest koniecznym.

Warszawa, 30 bm. (Tel. wł.). Przyjazd jugosłowiańskiej pary królewskiej do Paryża według informacji

prasy paryskiej, nie posiada znaczenia politycznego. Król przyjechał incognito, był witany tylko przez członków poselstwa jugosłowiańskiego, tudzież przez przedstawicieli prezydenta republiki Doumergue'a. Podróż jego spowodowana jest chorobą ks. Arsena, który choruje na raka. „Daily Telegraph” natomiast twierdzi, że król odbędzie naradę z prezydentem republiki francuskiej w sprawie współdziałania Serbji i innych państw bałkańskich z Francją w zwalczaniu wpływów sowieckich.

Olbrzymia powódź zalewa Anglię.

Londyn. (AW.) Ostatnia burza na wybrzeżach irlandzkich wyrządziła znaczne szkody. Zatonęły dwa parowce, których załoga uratowała się na łodziach. Jeden marynarz utonął. Także wiele statków dla ruchu przybrzeżnego ucierpiało poważnie.

Londyn. (PAT.) Reuter. Powódź rozszerza się z wielką szybkością na całym wybrzeżu Anglii. Tamiza wystąpiła z brzegów. Także w Irlandji szczególnie w Belfaście rozszerza się powódź. Część miasta stoi pod wodą.

Największa katastrofa lotnicza w Anglii.

8 osób zginęło w płomieniach.

Londyn. (PAT.) Donoszą o wielkiej katastrofie lotniczej w Anglii, jednej z największych jakie miały miejsce od czasów zorganizowania lotnictwa cywilnego w tym kraju.

Katastrofa miała miejsce w dzień wtorku w aerodromie w Cranford skąd odlatywał statek powietrzny D. H. 44. W chwili odlotu statku znajdowało się 8 o-

sób łącznie z lotnikiem. W kilka minut po wznesieniu się statek zaczął płonąć i spadł na ziemię. Mimo energicznej akcji ratunkowej nie udało się uratować żadnej z jadących osób, wszyscy zginęli w płomieniach. Dotychczas udało się wydobyć dwa zmasakrowane ciała.

Straszliwa eksplozja dynamitowa w Japonji

Eksplodowało 878 skrzyń z dynamitem i dynamit w składach portowych.

Londyn. (Tel. wł.) 30 bm. W porcie japońskim Otaru na stacji kolejowej przy wylądowaniu dynamitu wybuchła jedna ze skrzyń, co wywołało eksplozję 875 skrzyń z dynamitem. Eksplozja ta pociągnęła za sobą wybuch dynamitu złożonego w składach portowych, wskutek czego cała dzielnica stanęła w ogniu. Straty są olbrzymie.

Pożar szalał przy takich rozmiarach, że wysiłki straży ogniowej okazały się bezsilnymi. Dotychczas stwierdzono 100 osób zabitych i 300 ran-

nych. Cała okolica jest zburzona lub strawiona przez ogień. Ludzie przekonani, że nastąpiło nowe trzęsienie ziemi, uciekali w popłochu, ratując się nawzajem.

STRASZNY POŻAR W DOMU OBLĄKANYCH W TOKIO.

Nowy Jork. (PAT.) Wolff. Z Tokio donoszą, że podczas pożaru w domu oblakanych 13 osób straciło życie a 108 zaginęło, pożar przeniósł się także na domy sąsiednie, z których 50 spaliło się.

Coraz częstsze bunty w Rosji sowieckiej.

Napad na pociąg pod Oleskiem.

Warszawa, 30 bm. (Tel. wł.). Z powodu egzekucji, dokonywanych wśród włościan w Rosji sowieckiej przez oddziały sowieckie, zachodzą coraz częstsze objawy buntu. I tak, niedawno dokonano napadu na pociąg o dwa kilometry od Oleska na południowym Polesiu. Most duży koło Oleska został wysadzony w powietrze. Kilku żołnierzy sowieckich zostało zamordowanych, a pasażerowie obrabowani. Sprawcy napadu uszli.

Władze sowieckie z zemsty dokonały w Olesku aresztowań wśród miejscowych Polaków. Jak wiadomo, w Olesku kolonia polska jest bardzo silna. Aresztowano zatem proboszcza Polaka, tudzież 20 mie-

szkańców, którym wytoczono proces o szpiegostwo na rzecz Polski.

Inne napady zostały dokonane w Chersońszczyźnie koło Melitopola i Góry, gdzie banda wystąpiła do otwartej walki z oddziałem sowieckim. Padło kilku rannych i zabitych.

ROZŁAM W PARTJI RADICZA.

„Zagreber Zig.” donosi, że w łonie stronnictwa Radicza nastąpił rozłam. 36 posłów pod wodzą posła Honwata postanowiło wystąpić ze stronnictwa i utworzyć nową grupę. Grupa ta będzie miała tak sam

program, jak partja chłopska, jednakże odrzuci orientację sowiecką.

W STANIE ZDROWIA HERRIOTA NASTĄPIŁO ZNACZNE POLEPSZENIE.

Paryż. (AW.) 29 bm. Stan zdrowia premiera Herriota poprawił się znacznie. Herriot opuścił łóżko, jednak jeszcze jakiś tydzień pozostanie w domu.

ZBROJENIA NIEMIECKIE.

Warszawa, 30 bm. (Tel. wł.). Niemiecki minister obrony państwa Gessler w wywiadzie dziennikarskim usiłował osłabić wrażenie rewelacji komisji międzyaljanckiej. Firma Kruppa zaprzeczyła, jakoby komisja zaskwestrowała 47 huf karabinowych, ale przyznaje, że mała stalowna w Ammen dostarczyła 25 tysięcy stalowych huf karabinowych.

UCIECZKA RZĄDU FAN NOLIEGO.

Wiedeń. (PAT.) 29 bm. „Der Morgen” donosi z Medjolanu: Ucieczka Fan Noliego do Brindisi zakończyła chwilowo chaos w Albanji. Rząd nacjonalistyczny, który ubiegłego lata przyszedł do steru, został ostatecznie obalony. Fan Noli przybył do Brindisi w towarzystwie członków swego rządu, sztabu generalnego i licznych uchodźców. Zamierza on udać się do Stanów Zjednoczonych.

MORDERSTWA KOMUNISTYCZNE WE WŁOSZACH.

Rzym. (PAT.) Wedle „Idea Nazionale” w Medjolanie został jeden faszysta zabity przez komunistów. W Bergamo tak samo komuniści zamordowali jednego faszystę. Z Ferrary i z Neapolu donoszą również o zajściach między komunistami i faszystami.

KONFERENCJA PREMIERÓW PAŃSTW SOJUSZNICZYCH.

Londyn. (PAT.) Reuter. „Daily Telegraph” donosi, że z końcem stycznia lub z początkiem lutego odbędzie się konferencja premierów, celem zbadania sprawozdania międzypaństwowej wojskowej komisji kontrolnej.

JAK NALEŻY ROZUMIEĆ STANOWISKO ANGLJI W SPRAWIE „STREFY KOLONSKIEJ”.

Londyn. (AW.) W kołach poinformowanych zapewniają, że stanowisko rządu angielskiego w sprawie opróżnienia strefy kolonjskiej nie stoi w związku z wykroczeniami Niemiec przeciwko postanowieniom Traktatu Wersalskiego o rozbrojeniu, lecz stanowisko to uwzględnione jest faktem, że rząd angielski wskutek nieprzychylnego stanowiska w sprawie protokołu genewskiego musi uczynić obecnie poważne polityczne ustępstwo i w ten sposób utrzymać harmonję między rządem francuskim a angielskim. Rząd angielski uważa obecną swą decyzję za przerwającą i życzy sobie, aby za kilka miesięcy nastąpiło wycofanie wojsk z terenu okupowanego.

KONWERSJA POŻYCZEK PAŃSTWOWYCH.

Warszawa. (AW.) Termin konwersji pożyczek państwowych przewidujący wymianę ich do końca grudnia został przedłużony do końca stycznia 1925 r.

REFORMA ROLNA NA ZIEMIACH WSCHODNICH.

Warszawa. (Tel. wł.) 30 bm. Premier Grabski odbył konferencję z ministrem reform rolnych p. Kupczyńskim w sprawie reformy rolnej na ziemiach wschodnich.

WYGRANY AUTOMOBIL LIGI OBRONY POWIETRZNEJ.

Warszawa. (Tel. wł.) 30 bm. Automobil osobowy, który był główną wygraną na Loterii Ligi obrony powietrznej wygrał słuchacz politechniki Jan Neuman.

DOMY SKŁADOWE.

Warszawa, 30 bm. (Tel. wł.). Ministerstwo skarbu opracowało projekt o domach składowych, który normuje dla całego obszaru Polski rozmaite stosunki przedsiębiorstw składowych.

REKWIZYCJA MIESZKAŃ DLA WOJSKA.

Warszawa. (AW.) Sprawa rekwizycji mieszkań nie przestaje wywoływać licznych protestów. Ostatnio sprawą tą w dłuższym artykule zajmuje się „Gazeta Warszawska”.

CENY HOTELI JESZCZE PÓJDĄ W GÓRĘ.

Warszawa. (AW.) Związek właścicieli hoteli uciera kł przyzwalać ceny wedle parytetu przedwojennego. Obecne mają podobno wynosić tylko 60 proc. przedwojennych.

Kryzys proporcjonalności.

Kraków, 30 grudnia.

Decyzja Mussoliniego w sprawie zmiany ordynacji wyborczej do parlamentu włoskiego w kierunku wprowadzenia okręgów jednomandatowych rozszerza istniejący już od dłuższego czasu **kryzys proporcjonalności**. We wszystkich państwach, gdzie zastosowano wybory proporcjonalne, poczyniono jak najgorsze doświadczenia z tym systemem wyborczym.

Ponieważ kwestja: okręgi wielomandatowe z zastosowaniem proporcjonalności, czy okręgi jednomandatowe z zasadą bezwzględnej albo względnej większości — ma również aktualne znaczenie dla Polski w chwili, gdy coraz szersze kręgi obejmują i coraz bardziej się pogłębia dyskusja w sprawie zmiany obowiązującej dziś u nas ordynacji wyborczej — nie od rzeczy będzie bliżej się tej sprawie przyglądać.

W okresie bezpośrednio poprzedzającym ostatnią wojnę, w pewnych kołach politycznych Europy proporcjonalność wyborów uważaną była za ostatni krzyk postępu. Jednak na szerszą skalę, poza jedną Belgią, nigdzie w Europie zasady proporcjonalności przy wyborach do ciał parlamentarnych nie urzeczywistniono.

Dopiero po wojnie pod wpływem podmuchów ze wschodu, zwiększonego oddziaływania socjalizmu na rządy państw europejskich, oraz mody ulegania hasłom nibyto skrajnie postępowym, wybory proporcjonalne zastosowała duża większość państw europejskich. Lecz wyniki wszędzie były **ujemne**. Parlament we Włoszech stracił wszelki autorytet. W Niemczech do dnia dzisiejszego niemożliwym jest utworzenie jakiegś trwalszej większości rządowej.

W Polsce, oba Sejmy i Ustawodawczy i obecny są bez większości. We Francji następstwa pod tym względem były mniej ujemne, bo większość wytworzyć się udało. Ale nie należy zapominać że ordynacja wyborcza we Francji opiera się na kombinacji systemu proporcjonalnego z zasadą większościową: lista bowiem, która zdobyła w danym okręgu ponad 50 procent głosów, otrzymuje wszystkie mandaty z tego okręgu.

Mimo tej korektury, obecny system wyborczy doprowadził we Francji do niebywałego zaognienia walk partyjnych. Dalej przy ocenie tego systemu należy wziąć pod uwagę, że obecny rząd francuski Herriota jest właściwie rządem mniejszości, istniejącym tylko dzięki poparciu socjalistów, którzy jednak do rządu nie wchodzi. Stąd rząd ten jest skrepowany w swych posunięciach, zmuszony będąc ciągle się oglądać na swych sojuszników z lewa. Odczuwa to niewygodne stanowisko rządu Herriota stronnictwo dziś tam rządzące — radykali i dlatego wypowiedziało się na swym ostatnim zjeździe za powrotem do systemu wyborów jednomandatowych.

Tak więc dwa wielkie państwa Francja i Włochy zamierzają odrzucić proporcjonalność i powrócić do wyróbowanej zasady większości. Jest charakterystycznym, że kolebka parlamentarizmu Anglja nie dała się ani na chwilę skusić **powabom proporcjonalności**. W Anglji zwolennikami okręgów jednomandatowych są nie tylko konserwatyści, ale i labourzyści. Kiedy na początku bieżącego roku pojawił się w angielskiej Izbie gmin wniosek liberalów o ordynację wyborczą, opartą na proporcjonalności, to głosowali przeciw niemu i konserwatyści i labourzyści, a ówczesny premier Mac Donald oświadczył się jako zdecydowany przeciwnik proporcjonalności. Należy też zauważyć, że i liberali nie są szczyrzymi zwolennikami proporcjonalności, bo nigdy przedtem, gdy mieli potężne wpływy w życiu politycznym Anglji, nie występowali z projektem zastosowania jej w wyborach parlamentarnych, a uczynili to dopiero, gdy wpływy ich osłabły i tylko wybory proporcjonalne mogły uratować im znaczącą liczbę mandatów.

Wracając jednak do państw, które zaufały zasadzie proporcjonalności, należy stwierdzić, że przyniosła im ona rozczarowanie.

Jakie są tego przyczyny? Sądzymy, że poza szeregiem ogólnie znanych następstw ujemnych proporcjonalnych wyborów należy zwrócić uwagę jeszcze na kilka następujących niezmiernie, naszym zdaniem, ważnych:

1) Wybory proporcjonalne niepomniennie **zostrzają walkę stronnictw**. Aby fakt ten sobie uświadomić, należy zwrócić uwagę, że po ukończeniu wyborów — przy systemie proporcjonalnych wchodzi do parlamentu obozy walczące,

przy systemie zaś jednomandatowym wchodzi właściwie tylko **sami zwycięzcy**, bezpośredni bowiem ich przeciwnicy (kontrkandydaci) ulegli ostatecznie. Tak więc, wybory jednomandatowe same przez się umożliwiają wychodzenie z nich jednolitej większości, jeszcze w dodatku ułatwiają tworzenie się tych większości już w samym parlamencie, drogą kompromisów. Odwrotnie, wybory proporcjonalne już z swej istoty rozpraszające przedstawicielstwo parlamentarne, nakłoniar złego utrudniają, jeśli wprost nie wykluczają tworzenia się większości kompromisowych.

2) Przy wyborach proporcjonalnych walka wyborcza toczy się właściwie w próżni: cel jest niejasny i oddalony, partje waleczą na prawo i na lewo, bez możliwości uchwycenia realnego gruntu. Inaczej przy wyborach jednomandatowych: tu cel zawsze jest konkretny — zdobycie większości względnej czy bezwzględnej w danym okręgu.

Przy wyborach proporcjonalnych walka wyborcza jest zawsze nierozegrana, przy wyborach jednomandatowych zawsze wynik jest określony i stanowczy. Ma to dla społeczeństwa wielkie psychologiczne znaczenie o charakterze wychowawczym.

3) Dlaczego? Bo wybory jednomandatowe w sposób określony **uwidaczniają zwroty opinii**. Każde stronnictwo ma znaczne kadry stałych zwolenników i ci głosują zawsze jednako: chodzi o to jak zareaguje na hasła wyborcze wal-

czących obozów przeciętna opinia. Stan tej opinii waży decydująco przy wyborach jednomandatowych, w sposób zaś chaotyczny przy wyborach proporcjonalnych. Stąd wybory większościowe są zawsze **znamienne**, zaś wybory proporcjonalne prawie zawsze **bez treści, bezbarwne**.

Przytoczone powyżej walory wyborów większościowych w okręgach jednomandatowych czynią dziś silnie przemawiać do wyobraźni politycznej coraz szerszych kół poważnie traktujących zagadnienia polityczne. Także sympatje opinii publicznej zwracają się w tę stronę. Mamy tu więc do czynienia z objawem zarówno charakterystycznym jak i dodatnim. Jeśli bowiem wyżej powiedzieliśmy, że wybory jednomandatowe znamionuje stanowczość wyniku, a odwrotnie wybory proporcjonalne jego niepewność i nieokreśloność, to zwrot opinii publicznej ku zasadzie większości należy powitać jako **objaw przychodzenia Europy do zdrowia, którego cechą zawsze jest zamiatowanie stanowczych decyzji i określonych wyraźnych sytuacji**.

Innymi słowy, **kryzys proporcjonalności**, jakiego obserwujemy we Włoszech, Francji, a także w Polsce i innych państwach, jest krokiem na drodze, jaką przechodzi Europa w poszukiwaniu za stałością swych stosunków politycznych.

O ile zaś chodzi o Mussoliniego, to znakomicie świadczy o jego genjuszu politycznym fakt, że **znów potrafił postawić Włochy na czele dokonywanego się w Europie zwrotu**. Tu właśnie leży wielki sens polityczny decyzji Mussoliniego, decyzji, która tak skonsternowała wszechświatową nagonkę na faszyzm.

Co przynosi życie polityczne.

Powrót ministrów. — Ostatnie rozporządzenia na podstawie pełnomocnictw. — Narady w Spale nad sprawami bałtyckimi. — Przesunięcia na stanowiskach dyplomatycznych. — Pożyczka do 300 milionów złotych.

Warszawa. (Tel. wł.) 30 bm. W życiu politycznym i życiu państwowym zaczyna się już **pewne ożywienie**. Zaczęło się ono w poniedziałek wieczór, kiedy wrócił do Warszawy ze Spawy premier **Grabski**. Wczoraj z rana powrócił minister **Thugutt** z Zakopanego i minister **Ratajski** z Poznania.

Zaraz wieczorem odbyło się **posiedzenie Rady ministrów**, pierwsze posiedzenie poświęcone, na którym rozpatrywano tylko **sprawy skarbowe**. Uchwalono **szereg projektów rozporządzeń prezydenta Rzeczypospolitej**. Będą to ostatnie rozporządzenia, które będą wydane na podstawie uchwalonych ustaw o pełnomocnictwach.

Jutro, w środę, wraca do Warszawy prezydent Rzeczypospolitej ze Spawy. Podczas świąt gościł on u siebie prezydenta sejmiku łotewskiego **Westmansa**, którego pobyt w Spale koła polityczne łączą ze **sprawą stosunków pomiędzy Polską a państwami nadbałtyckimi**.

W kołach rządowych krążą rozmaite pogłoski co do zmian i przesunięć. I tak **doniesienia** dotychczasowe o **ustąpieniu prezydenta Najwyższej Izby kontroli Żarnowskiego** nie znalazły potwierdzenia. Tem samym upadła pogłoska, odnosząca

się do wojewody Moskalewskiego, który w najbliższym czasie wróci do Lublina, gdzie będzie kierował województwem.

Jako kandydata na kierownictwo wydziałem propagandy i prasy w M. S. Z. wymieniają dotychczasowego posła w Sofji **Grabowskiego**, a na jego miejsce miałby pójść **Władysław Baranowski**, dawny poseł w Konstantynopolu. Zapowiedziany na tydzień świąteczny wyjazd naszego posła moskiewskiego p. **Kętrzyńskiego**, został odłożony do połowy stycznia.

Wśród przedłożeń rządowych, które rozpatrywała wczoraj Rada Ministrów, znajduje się rozporządzenie o **zaciągnięciu do wysokości 300 milionów złotych pożyczek państwowych bez wydzierżawienia kolei i monopolu państwowych**.

Warszawa. (AW) „Przebieg Wczorny” donosi, że wizyta prezydenta sejmiku łotewskiego **Westmanna** u prezydenta Wojciechowskiego w Spale nie była wyłącznie aktem towarzyskim, lecz łączy się ze sprawą stosunku między obydwoma państwami. Miało bowiem omawiać sprawę mniejszości polskiej na Łotwie i sytuację nad Bałtykiem w związku z wzmożoną akcją propagandy komunistycznej.

Nowa fala akcji oszczerczej przeciw Polsce

Pochodzi ona z kół żydowskich i bolszewickich.

Warszawa. (Tel. wł.) 30 bm. Sowiety uszłyżdziły z powodu wydania 4 posłów i aresztowania posła Łukowieckiego **wielką kampanję**. Bardzo głośniwie zajęł się tą sprawą londyński organ bolszewicki „Daily Herald”. Poimie ataku „Daily Herald” na Polskę daje wiadomość o rewizji koncesyj monopolowych, która zniwiotczyłaby wielką ilość żydów. Świadczy to

że **doniesienie „Daily Herald”** pochodzi z kół żydowskich. Równocześnie z Moskwy rozpoczęto rozsyłać za pośrednictwem radio-telegrafów **specjalne ataki na Polskę i groźby**, że wojska sowieckie przekroczą granicę i napędzą strachu magnatów polskim, którzy idą śladem swych kolegów estońskich.

Falszywy alarm o pożarze Teatru Narodowego w Warszawie

Warszawa. (Tel. wł.) 30 bm. W poniedziałek w południe **wszystkie oddziały straży stołecznej zostały arwiadomione alarmem**, iż Teatr Narodowy się pali. W ciągu 5 minut zjawili się na miejscu przed teatrem i okazało się, że nie spostrzeżono ani śladu dy-

mu. Prawdopodobnie urządził sobie ktoś taki **niewczesny żart** w celach konkurencyjnych. W walce bowiem z Teatrem Narodowym uciekają się do wszelkich środków.

CENTRALA SOKOŁA W WARSZAWIE.

Warszawa. (AW.) „Sokół” ogłasza odezwę w sprawie budowy centrali sokołowej w Warszawie.

NOMINACJE WOJEWODÓW.

Warszawa. (AW.) Nominacja p. Darowskiego wo-

jewodą łódzkim i p. Garapicha wojewodą łwowskim nie są jeszcze podpisane. Prawdopodobnie jednak podpisane będą w najbliższych dniach, jeszcze przed Nowym Rokiem.

„Rok święty”.

Wskazówki dla udających się do Rzymu.

Z Rzymu donoszą, że wszyscy podróżni udający się już teraz do „wiecznego” miasta, powinni przed rozpoczęciem jazdy bezwarunkowo zasięgnąć informacji co do możliwości znalezienia mieszkania, co do cen biletów kolejowych itd., albo w agenturach podróżniczych danego kraju, albo też na miejscu w Rzymie.

Rząd włoski przyznał państwu do świąt Bożego Narodzenia roku 1925 zniżki taryfy osobowej od 30 do 50 procent, zależnie od ilości osób, jadących w jednej grupie. Każdy państw musi zaopatrzyć się w specjalną kartę, służącą mu za dokument osobisty. Opłata tej karty, dla mieszkańców krajów, które do-

tykają morza Śródziemnego, wynosi 25 lirów, dla innych — 50 lirów. Karty te mają być ostatecznie na pierwszej stacji granicznej przy wyjeździe do Włoch.

Powyższe karty są i z tego względu ważne, ponieważ na ich podstawie będzie można uzyskać wielkie zniżki opłat za wstęp do muzeów, galerij itd.

Zwraca się przedewszystkiem uwagę osób, zamierzających wyjechać do Rzymu, że

już obecnie nastąpił tam znaczny wzrost drożyzny,

i że będzie ona niezawodnie zwiększała się nieustannie w ciągu roku jubileuszowego.

Nasza emigracja

Nowe ograniczenie imigracji do Stanów Ameryki północnej.

Wedle doniesień, jakie świeżo nadeszły z Waszyngtonu do Paryża i Londynu, rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej

zamierza ponownie ograniczyć liczbę imigrantów z Europy.

Ustawa imigracyjna z r. 1921, odnowiona, jak wiadomo, w r. 1924, ograniczyła kontyngent imigrantów do stałej liczby 357.803 osób.

Nowa zaś ustawa, której projektodawcą jest senator Reed, zmniejsza tę liczbę do 150.000 osób rocznie.

Głównym charakterystycznym rysem projektowanej nowej ustawy jest faworyzowanie imigrantów angielskich kosztem mieszkańców innych krajów europejskich. Podczas, gdy przepisy dotąd obowiązującej ustawy skierowane były wyraźnie przeciw wychodźtwa z krajów południowo-europejskich i słowiańskich, a kontyngent np. wychodźców niemieckich równał się prawie kontyngentowi angielskiemu — to obecnie kontyngent angielski ma wynosić 91.000 o-

sób, tak, że na resztę Europy pozostanie tylko 59.000!

Rzecz widoczna, że projekt nowej ustawy poddyktowany został chęcią wzmocnienia elementu anglosaskiego w Stanach Zjednoczonych i uczynienia go w możliwie najkrótszym czasie elementem głównym tamże. Przyczem nie chodzi o ludzi, mówiących po angielsku, lecz o takich, którzy z pochodzenia są Anglosasami.

Dotychczasowe stosunki wśród imigracji nie tylko oddalały chwilę ostatecznego zwycięstwa elementu anglosaskiego w Ameryce północnej, ale czyniły to zwycięstwo wogóle iluzorycznym. Temu zapobiedz ma ustawa, projektowana przez senatora Reeda, a będąca — jak twierdzą wtajemniczeni — tylko wstępem do zupełnego powstrzymania imigracji europejskiej na terytorjum Unji.

Ewentualne wprowadzenie w życie takiego zakazu byłoby ciężkim ciosem, wymierzonym starej Europie, prawie, że bezbronnej wobec młodej, potężnej i samowolnej Ameryki, która z imigracją japońską zalała się już sumarycznie, zakazując jej zupełnie.

WIELCY MISTRZE SŁOWA.

Reymont u siebie.

I.

Reymonta zawsze ciągnęło ku ziemi, ku gospodarstwu.

W mieście marzył o wsi, o oborach, chlewach, kur-nikach.

Nie też dziwnego, że z chwila, kiedy mu tylko warunki na to pozwoliły, uabył na własność kawałek ziemi.

Było to jeszcze przed wojną. Poczciwi ziemianie sieradzcy, z którymi się gdzieś spotkał, naraili mu „resztówkę”, o skromnym obszarze 40 morgów. Nie-wiele więcej ponad dom z ogrodem, raczej z obszernym parkiem, pełnym starych kasztanów i romantycznego zapuszczenia.

W tej to Charlupie, takie bowiem było miano wsi rozparcelowanej, przemieszkał Reymont dwa czy trzy lata, spędzając tam wiosnę i lato. Na jesień i na zimę uciekał albo do Paryża, a stamtąd na południe, co już wówczas było niezbędne dla jego zdrowia, albo do Warszawy, gdzie miał stałe, wygodne urządzone mieszkanie.

Podczas wojny, zmniejszony warunkami, jakie wytworzyła okupacja niemiecka, oddzielony od swojego „tutejszemu” trudnościami komunikacyjnymi, sprzedał Charlupę.

Nie pozbył się jednak myśli nabycia wzniosła czegoś innego.

Rozpytywał się, rozglądał, szukał. Ze jednak były to czasy zastoju, przeto nie mu się odpowiedniego nie nadarzyło.

Dopiero koniec wojny, który odrazu zmienił warunki w Poznańskim i już w początkach roku 1919 doprowadził do likwidacji posiadłości niemieckich, a przedewszystkiem majątków komisji kolonizacyjnej, otworzył przed Reymontem nowe horoskopy.

— Tam moje miejsce — mówił. — Każdy kawałek ziemi, odebrany Niemcom, to przywrócenie i u-

garnowanie na nowo polskości. To szanse przeciw majazdowi, który się może kiedyś jeszcze, w przyszłości powtórzyć.

I znów przyjaciele, których miał w Wielkopolsce i którzy pragnęli go mieć między sobą, rozumiejąc, iż to osiedlenie się wśród nich wielkiego pisarza ma głębokie, ogólnonarodowe znaczenie, dopomogli mu w staraniach i upatryli w sam raz dla niego odpowiednią posiadłość.

Było to Kołaczkowo, majątek należący niegdyś do rodziny Dąbalskich, ostatnio będący w posiadaniu komisji kolonizacyjnej i częściowo już rozparcelowany. Z parcelacji pozostał jeszcze dwór z parkiem i obszar około 600 morgów poznańskich, czyli około 10 włók naszych.

Wszystko w stanie zupełnego zapuszczenia. Obszerne, piękne, piętrowy pałac empire'owy o dwudziestu pokojach — bez drzwi i okien. Podłogi przegniłe, dach zaciekający.

W pałacu tym, podczas wojny, trzymano jeńców francuskich pod strażą żołdaków pruskich, którzy bez ceremonij niszczyli wszystkie znajdujące drwa na posadzkiach i pałac w piecach aż do ich rozwalenia.

Wyglądało to, jak ruina. Połobnie zniszczone były wszystkie budynki gospodarskie. Jako tako przedstawiała się tylko oficyna, w której mieszkał rzadca Kołaczkowa.

Reymont obejrzał to, pokłakił smutnie głową, ale nie wahał się.

Pojechał do urzędu osadniczego w Poznaniu, omówił warunki, podpisał kontrakt i stał się właścicielem Kołaczkowa.

Nie był już młodzieńcem. Miał zdrowie nadzwyczajnie i serce zmęczone nadmiernym wysiłkiem tyloletniej pracy pisarskiej. Nie posiadał środków odpowiednich na remont, na konieczne inwestycje. Odważył się jednak i w ciągu lat kilku dokonał cudu.

Jego ślina wola i jego głębokie przywiązanie do wsi zwyciężyły.

Jeszcze w roku 1920 wiatr świstał po dworze kołaczkowskim, a puszczyki gnieździły się w jego górnych komnatach, gdzie, według opowiadań służby,

SUKCESY POLSKICH UCZONYCH.

PROF. ROSTAFIŃSKI W TURCJI.

Dr Jan Rostafiński, prof. szkoły głównej gospodarstwa wiejskiego w Warszawie, odwiedziwszy Angorę za czasów polskiej wystawy w Konstantynopolu, dał się poznać tamtejszemu ministerstwu rolnictwa i został zaproszony przez nie do zorganizowania prac rolniczych i zootechnicznych w Turcji. Przyjąwszy to zaproszenie, prof. Rostafiński dla nakreślenia programu prac i dla obejrzenia materiału, jakim rząd turecki rozpoznał, odbył dłuższą podróż po całej zachodniej Anatolji.

Owoce tej podróży jest poważny memoriał, który prof. Rostafiński złożył ministerstwu rolnictwa w Angorze. Memoriał, zawierający plan hodowli, jest pierwszą poważną pracą naukową w dziedzinie zootechniki, dokonaną przez Europejczyka w Azji Mniejszej. Powodem wartości dokonanej pracy przez prof. Rostafińskiego, jako też oceny jej przez powołano do tego czynności fachowe, jest to, że ministerstwo rolnictwa zaproponowało mu objęcie na przeciąg lat 3 kierownictwa prac zootechnicznych w Turcji w charakterze współpracownika ministerstwa z rangą podsekretarza stanu. Ze względu na zajmowane w Polsce stanowisko, prof. Rostafiński nie mógł narazie przyjąć tej korzystnej propozycji, rezerwując sobie czas do namysłu.

Prof. Rostafiński przywiózł ze sobą do Warszawy ciekawą kolekcję minerałów z zachodniej części Azji Mniejszej, która wzbogaci nasze zbiory mineralogiczne.

Humor z pod znaku Temidy.

MIESIĄC ARESZTU ZA WŁOŻENIE SUKNI KOBIECEJ.

Przed jednym z sądów miejskich w Berlinie stanęła tymi dniami, jako oskarżona, młoda, przystojna, elegancko ubrana dama, która na pytanie sędziego co do generaljów, odpowiedziała męskim głosem, że nazwisko jej męża: Ernest Middendorf.

Zgromiony przez sędziego za nieprawne używanie na ulicy ubrania płci pięknej, bronił się Middendorf tem, że, grając często komedie role kobiece w jednym z kabaretów berlińskich, ubiera się po kobiecemu, do czego jest obowiązany, będąc artystą „sumiennym”.

Tłumaczenie to atoli nie pomogło i „sumienny” artysta dostał miesiąc aresztu za noszenie szat niewieścień w miejscach publicznych.

„straszyło”. Jeszcze w roku 1921 Reymont mieszkał wraz z małżonką w małej, trzypokojowej oficynie, patując na wznoszącą się naprzeciwko ruinę pięknego niegdyś pałacu o frontonie, wspartym na kolumnach.

Alści już tego lata robotnicy krzątali się zwawo na dachu i wewnątrz opuszczonego domu. Już wola przestała się podczas deszczów wlewać strumieniami na poddasze i przeciekać stamtąd do pokojów, już kielnia murarska i wążno odświeżały te pokoje jeden po drugim.

W rok potem Kołaczkowo przeistoczyło się nie do poznania. Wszystkie budynki w podwórzu były odrestaurowane, stajnie, obory i chlewy pełne były inwentarza. Park przetrzebiony i doprowadzony do porządku, a pałac przemieniony z rudery w niemal wielkopolską siedzibę.

W locie 1922 roku zwiózł Reymont do Kołaczkowa swoje stare meble, zbierane po świecie, kupowane w Warszawie i w Paryżu za ciężką „Jarwawicę” pisarską, za cenę bezsensownych noc, strawionych nad piśmiem „Chłopów” i wielkiej trylogji Kościuszkowskiej.

Wraz z tymi meblami weszło do pałacu życie. Wy-starezyło go narazie tylko na dolne pokoje, które zajęli pp. Reymontowie, w części dla siebie, w części przeznaczając je z góry dla miłych gości. Jeden z tych pokojów gościnnych zawczasu otrzymał miano „pokoju Dmowskiego”, był bowiem przeznaczony dla niego, jako dla jednego z najbliższych przyjaciół, który każdej chwili mógł sprawić gospodarzom niespodziankę, zjeżdżając do nich z Poznania, gdzie zamieszkał był właśnie na stałe.

Reymont odetchnął. Miał teraz własny dach nad głową. Marzenie jego całego życia było niezeczywistnione. Mógł rano, wyszedłszy przed ganek, zagwizdać na psy, a potem w ich towarzystwie obejść gospodarstwo, zajrzeć do stajni, do obór i do chlewdów, pogawędzić z maciorami i prosiętami, do których miał szczególną słabość, rozpytać się rzadcy i służby o nowiny, zarządzać, co trzeba, a potem wrócić do domu na śniadanie. (Dok. nast.)

Z galerji szantażystów i pomysłowych oszustów.

Przyjaciel Rotszylda i protegowany dwu cesarzy skazany na dwa miesiące więzienia za niedozwolone wykonywanie praktyki lekarskiej

Czerniowce w grudniu.

Oryginalny oskarżony zasiadł przed kilku dniami na ławie oskarżonych czerniowieckiego sądu karnego. Jest to 34-letni rabin dr Emanuel Stein, którego dzieje życia przypominają raczej scenariusz filmowy, niż karierę poważnego uczonego-talmudysty.

Stein, mając kilka miesięcy, wyjechał z ojcem do Palestyny, tam ukończył szkoły i w 18 roku życia został rabinem, a na uniwersytecie w Bejrut doktorem filozofii i teologii. Potem przewędrował niemal wszystkie kraje Wschodu, studiując tajemnice kabaly i wiedzy mistycznej. Nauczył się też kilkunastu języków.

W roku 1914 osiadł w Wiedniu, jako rabin, obcując się w najlepszych sferach stolicy. Zaprzyjaźnił się z baronem Rotszyldem i wiele widziany był nawet w kołach dworskich. Po wybuchu wojny został rabinem polowym w pułku węgierskim i otrzymał liczne wyróżnienia np. od cesarza Franciszka Józefa dwie szpilki brylantowe, od cesarza Karola złotą pierścionicę.

Po przewrocie i zamachu Beli Kuhna Stein został mianowany bolszewickim generałem i komendantem korpusu. Wkrótce jednak, nie chcąc walczyć przeciw Rumunii — jako mieszkaniec Siebenbürgenu, a zatem poddany rumuński, przekradł się do Aradu, gdzie został kierownikiem t. zw. „Siguranca“, tj. tajnego oddziału policji wywiadowczej. Potem porzucił i to zajęcie, jeździł po różnych miastach Rumunii, aż wreszcie osiadł w Czerniowcach, gdzie rozwinął żywą, choć kolidującą z kodeksem karnym działalność, jako pseudocudowny rabin.

Na ulicach miasta pojawiły się afisze, obwieszczenia „przybycie słynnego cudotwórcy dra Emanuela Steina, kabalisty i fakira, który zwiedziwszy Arabję, Persję, Indję i Egipt, poznał całą wiedzę tajemną i umie przepowiadać przyszłość oraz udzielać trafnych rad w chorobie i każdej niedoli życiowej“.

Oczywiście znalazło się bardzo wielu katowierianych, którzy skwapliwie poszli na łap szumnych ogłoszeń. Np. pewna bogata dama towarzystwa po-

bierała u Steina lekcje „tajnej wiedzy“ i musiała za to zapłacić aż 40.000 lei oraz parę preejozów.

Przychodzili też do rabina chorzy, szukający uzdrowienia. „Cudotwórca“ przyjmował ich w pokoju, wytapetowanym na czarno, którego całą stronę zajmował obrzuty stół, a na nim stały w fichtarzach świece, płonące tajemniczym, słabym światłem, pozwalającym widzieć niewyraźnie kontury trupich czaszek, alchemicznych retort i butli, oraz różnych niesamowitych przyrządów.

Na tle tych akcesorji siedział dr Stein, przybrany w lśniącą białą szatę i białą wysoką czapkę. Działało to tak silnie na namiętne klienty, że ci zaledwie byli w stanie wyjąkać, co im dolega. „Cudotwórca“ z powagą przepisywał sposób leczenia, polegający przeważnie na umiędźnieniu wniknięciu w psychę danego osobnika. Im więcej pacjent płacił, tem więcej otrzymywał wskazówek, rad i pouczeń, zaprawionych mistyczną szarlatanerią.

Z początku interes szedł znakomicie, ale gdy kilku pacjentów, mimo saturo honorarium nie doznało uzdrowienia, podniosły się głosy podejrzania i niezadowolonia, co w konsekwencji spowodowało wkroczenie policji i aresztowanie dra Steina.

Oskarżony, (któremu między innymi zarzuca akt oskarżenia w jednym wypadku wymuszenie) broni się w sposób, budzący uznanie dla jego niepospolitej inteligencji. Z aktów wynika, że był on już kilkakrotnie karany, np. Budapeszcie za oszustwo i wymuszenie kilkuletniem więzieniem, od którego uratowała go amnestja, udzielona przez Belę Kuhna. Prócz tego ścigają go inne sądy za różne przestępstwa polityczne, przekupstwa, szantaż itd.

Oskarżony wygłosił w swej obronie mowę, pełną swady i siły przekonującej, a gdy rzeczoznawcy orzekli, że ma on istotnie zdolności, jako suggestjoner, a nie może leczyć jedynie z powodu braku praktyki — sąd uwolnił rabina „cudotwórcę“ od zarzutu oszustwa i wymuszenia, a skazał go jedynie za niedozwolone wykonywanie praktyki lekarskiej na dwa miesiące ścisłego aresztu.

Pionierzy idei Trockiego.

Aresztowanie bolszewickiego generała i prezesa czerezwyczajki Szpieg o 18 nazwiskach

Ostatniemi czasy został zatrzymany w Warszawie podejrzanym osobnik, (jak się później okazało — szpieg o 18 nazwiskach). Poznał go na ulicy jeden z zakładników przybyłych z Rosji. Szpieg ten udawał w Warszawie patriotę.

Poznany przez oficera, b. jeńca bolszewickiego, wygierał się swego nazwiska, przyparty jednak do mu-

ru, przyznał się do swej antypaństwowej działalności.

Jest to b. nauczyciel ludowy, b. członek „Wyzwolenia“, niejaki R.

Podczas inwazji bolszewickiej przybył on wraz z armją Tuchanowskiego i ogłosił się za głównego komisarza do spraw ludowych.

Po odwróceniu bolszewików salwował się ucieczką.

ŚWIAT KOBIET.

Kobieta w polityce i dyplomacji.

Na fotelach ministerjalnych zaszeleściły jedwabie i na posadzki dyplomatyczne wniknęły paniofelki na francuskim obcasie. Mamy dziś w Europie kilka kobiet-ministrów.

W Danji tekę oświaty dostała kobieta, p. Nina Bang.

Labourzyści angielscy chcieli dać przykład postępowości i Mae Donald zaprosił na fotel ministra pracy p. Margaret Bondfield, zasłużoną członkinię partji.

Jednakże i następny, konserwatywny rząd p. Baldwin'a nie wynurzył się ministra-kobiety. Kierownictwo oświaty w gabinecie Baldwin'a wzięła księżna Atholl, córka uczonego historyka Ramsay'a.

Karjera dyplomatyczna ze słodko-kwaśnym widziałem uśmiechnęła się dotychczas do dwu kobiet: jedna — to córka byłego ministra bułgarskiego, panna Naucloff, dyplomatką wykształconą, obecnie na stanowisku sekretarki poselstwa; druga — to słynna działaczka bolszewicka, znana ze swych ekscentrycznych występów, propagatorka „wolnej miłości“ i

nowoczesnego wychowania społecznego dzieci, p. Kollataj. Mianowana przez rząd sowieński przedstawicielką pełnomocną w Chrystjanji, pozostaje na stanowisku pierwszego ambasadora-kobiety, roztańczając niebitywały przepychy w salonach poselstwa i ofisierując strojami i klejnotami.

Jeśli jednak mówi się o tych paniach z wielkiem przewracaniem oczu: „Pierwsza kobieta“ na takim a takim stanowisku! — to jest w tem część tylko rzezi.

Pierwsza — niewątpliwie w tem znaczeniu oficjalnego spełniania pewnych funkcji politycznych i reprezentacji państwowej. Ale bynajmniej nie pierwsze polityczki i dyplomatkki.

Nazwiskami poprzedniczek hojnie szafuje historia. Od czarnej królowej Saby do starej Wiktorji angielskiej, trony, podnóża tronów, kulisy wiszdelkiej władzy pełne były kobiet. Aspazja — Diana de Poitiers — Madame du Barry — kobiety rodu Viscontich i Medyceuszów — przeprowadzają całe systemy politycz-

pozem został za „waleczność“ i „niepospolitą“ emergję mianowany czerwonym generałem i prezesem jednej z czerezwyczajek na południu Rosji.

Obecnie powrócił do Polski, gdzie też został zatrzymany.

Miał on 18 paszportów.

Monumentalne budowle w Polsce.

KONKURS NA PROJEKT KATEDRY W KATOWICACH.

Administracja Apostolska Śląska Polskiego w Katowicach rozpisuje niniejszem konkurs na projekt katedry i gmachów kurjalnych (gmach biskupi, probostwo, seminarjum duchowne i 2 domy mieszkalne dla kanoników) w Katowicach.

Szczegółowe warunki konkursu i plan sytuacyjny otrzymać można (za opłatą 20 złotych) w Administracji Apostolskiej w Katowicach, ul. Francuska 1. Ilość wysokości magród ustalono następująco: 1 nagroda 5.000 zł; 2 nagroda 3.000 zł; dwie trzecie nagrody po 1.500 zł; dwie czwarte nagrody po 1.000 zł.

Sąd konkursowy może zakupić i nienagrodzone projekty. Projekty nagrodzone i zakupione przechodzą z prawem ich opublikowania na własność Administracji Apostolskiej. Prace nienagrodzone będą zwrócone za przedłożeniem kwitu. W skład sądu konkursowego wejdą na zaproszenie Adm. Apostolskiej: 2 przedstawiciele duchowieństwa Adm. Apostolskiej; 1 przedstawiciel Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego; 1 przedstawiciel Magistratu miasta Katowic; 3 delegaci Wydziałów architektury: Politechniki Warszawskiej, Politechniki Lwowskiej i Akademji Sztuk Pięknych w Krakowie; 1 przedstawiciel architektów ze Śląska; 1 profesor historii sztuki z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Prace konkursowe powinny wpłynąć do dnia 25 marca 1925 r. godz. 18 do Administracji Apostolskiej, Śląska Polskiego w Katowicach.

Narciarstwo.

ZAWODY NARCIARSKIE W ZAKOPANEM.

W dniach 1 i 2 stycznia Oddział Narciarski Tow. gimn. Sokół w Zakopanem organizuje pod protektoratem Przewodnictwa Związku Sokolego II zawody narciarskie z następującym programem:

Dnia 1 stycznia 1925 r. godzina 12. Skoki seniorów I i II kl. na skoczni w Jaworzynie.

Dnia 2 stycznia 1925 r. godzina 10. Bieg starszych, trasa długości 12 km., seniorów I i II kl. 12 km., nowicjuszy 12 km., juniorów trasa długości około 6 km., pań 6 km., dzieci, trasa długości 3 km. Godzina 7 wieczorem: Uroczyste rozdanie nagród i zebrawanie towarzyskie w salach „Sokoła“.

We wszystkich konkurencjach po 3 nagrody w me dalach, prócz tego wręczone będą nagrody honorowe. Zgłoszenia zawodników przyjmuje sekretariat Oddziału Narciarskiego „Sokół“ w Zakopanem do 31 grudnia 1924 r., godz. 12 w południe.

ATLETYKA.

NOWY REKORD W PODNOSZENIU CIĘŻARÓW.

Zapowiedziane oddawna przez atletę Rigoulot pobicie rekordu światowego w podnoszeniu ciężarów oburącz nastąpiło onegdaj, przyczem Rigoulot wypchnął oburącz 152 kg. 500 gr., bijąc rekord światowy o 1500 gr.

me, rewolucje, spiski. I Polsce nie brakło „kobiet politycznych“, Esterka, Bona, Marysieńka, hrabina Co-sel — cudzoziemki. Panie Opalińskie, Radziwiłłowe, Radziwiłłówny, Czartoryskie, Tyszkiewiczowe, Lubomirskie od saskich czasów zwłaszcza wdały się w wielką politykę — patjotki lub intrygantki negocjowały przymierza, rozbiły pakt, usidlały potentatów, prowadziły grę z talentem, przebiegłością, okrucieństwem i jasnym rozsądkiem.

We wszystkich krajach, we wszystkich epokach, kobiety, unodzone dyplomatkki, polityczki, od pierwszego spojrzenia w lustro, nie umiały bezczynnie patrzeć na widokisko ambicji, nienawiści i podłości w walce ze sprawiedliwością, z prawami ludu. Z kulis i z łóż wycofano umieszczonych dawały znaki ataku i obrony dziejowego ministerjum. Przechodziły poprzez drzwi zamknięte na siedm pieczęci, podawały truciznę rączką w rękawiczce, intrygowały słowami pacienca, sprzedawały kraje, figlując na miłosnym łożu; oswobadzały narody świętością i mądrością swoją. Występne i błogosławione, królowe i dziewiczyca z zandków — według fantazji i szaleństwa losu.

Dzisiejsze dyplomatkki i polityczki wyszły z za kulis na otwartą arenę. Wzięły na siebie ciężar szarej pracy i odpowiedzialności. Pod tym względem są pierwsze i to za zastępę poczynać im należy.

Zabawne odkrycia archeologiczne.

Olej rycynowy i pchła z przed 3000 lat.

Z Londynu donoszą, że b. inspektor generalny w egipskim urzędzie nadzoru nad wykopaliskami, p. Artur Weigall, wygłosił tam ogromnie interesujący wykład o ostatnich odkryciach z dziedziny archeologii, poczynionych w Egipcie.

Wśród pierwszorzędnej wagi posiadających odkryć naukowych, jakie tam udało się dokonać, nieznanymi okazały się dwa mniej poważne, ale za to zabawne. Odkopano mianowicie w pewnym grobowcu staro-

egipskim wspaniałą wagę alabastrową, z jakąś gęstą wykładką mającą cieczą. Badanie chemiczne wskazało, iż był to olej rycynowy, przez starożytnych Egipcjan tak samo używany, jak za naszych czasów.

Ale, co było jeszcze ciekawszym, to fakt, iż w owym oleju znaleziono doskonale zakonserwowaną pchłę, która w nim utopiła się przed przeszło trzema tysiącami lat, tyle albowiem liczy owa waga i olej w niej zawarty!

Amor na usługach szpiegostwa.

Piękna primadonna opery i porucznik wykradli plan mobilizacyjny rumuńskiego sztabu generalnego

Sensacyjna afera szpiegowska w Bukareszcie. — Aresztowano 35 osób.

Cały Bukareszt jest obecnie głęboko poruszony zdradą stanu, w której

główną rolę odegrała wśród niezwykle romantycznych okoliczności, dotychczasowa primadonna opery królewskiej p. Blena Iveni.

Wyjechała ona nagle do Włoch, tak, iż nie było możliwości stwierdzić jej miejsca pobytu, mimo, że rumuńska policja tajna czyni wszelkie wysiłki, aby na ślad pięknej artystki natrafić.

Tego samego dnia, kiedy p. Iveni opuściła Bukareszt, odjechał także z wojskowego placu lotniczego porucznik lotnictwa Braiku, którego w ostatnich czasach stałe widywano w towarzystwie artystki i który uchodził za jej serdecznego przyjaciela.

Porucznik ten odleciał na najszybszym aeroplanie pocigowym i nie wrócił.

Natomiast z nad granicy rosyjskiej nadszedł ra-

port: „Samolot nieznanego pochodzenia przeleciał nad granicą w północno-wschodnim kierunku z największą szybkością”.

Natychmiast wdrożone dochodzenia stwierdziły, że ma się do czynienia z bardzo rozgłoszoną aferą szpiegowską i że główną figurą w tej aferze była piękna artystka, Blena Iveni. Okazuje się, że Braiku był tylko jej narzędziem.

Uciekając w kierunku Moskwy, zabrał on ze sobą plan mobilizacyjny rumuńskiego sztabu generalnego, opracowany na wypadek wojny z Rosją, a wykradzony przez jednego ze sprzyśniętych ze skarba generalnego sztabu.

Dotychczas aresztowano w tej sprawie 35 osób, a wśród oskarżonych znajdują się także oficerowie, zajmujący bardzo odpowiedzialne stanowiska, pozyskani przez propagandę bolszewicką.

Z plekła dni dzisiejszych.

Nowy masowy morderca chłopców.

Marynował mięso ludzkie i jadł je jako pieczywo

Nie przebrzmiały jeszcze echa sławnego na kilka wielków procesu mordercy 27 chłopców, Haarmanna, a już w tych samych Niemczech, tym razem na Górnym Śląsku, odkryty został przypadkowo podobny typ mordercy.

Działo się to w miasteczku Münsterberg. Do niejakiemu Denke przyszedł bezrobotny czeladnik po jakieś wsparcie pieniężne. Denke kazał mu przyjść do domu. Tam miał mu napisać list. Chłopak przyszedł, usiadł za stołem, czekając na list i jakieś wynagrodzenie. W ten rzucił się nań Denke i uderzył szpiczastą siekierą w głowę, raniąc go ciężko. Chłopak zerwał się i ostatkiem sił zdołał się obronić przed dalszymi ciosami i wreszcie uciec.

Chłopak doniósł o wszystkim policji, która przyjęła doniesienie z nieufnością, bowiem Denke uchodził za człowieka spokojnego i poważanego, choć zdziwiał trochę, gdy wskutek inflacji markowej stracił dom i majątek.

Mimo to aresztowano Denke'go. W jakimś czasie, gdy zajązno do celi, Denke już nie żył. Powiesił się na chwastce do nosa. Dopiero samobójstwo jego nadało sensacyjny zwrot całej sprawie.

Przy rewizji dokonanej w domu samobójcy, znaleziono wiele dokumentów, należących do chłopców rzemieślniczych, oraz, jak podaje jedno z piśm wiedeńskich,

mięso ludzkie, zamarynowane w garnkach.

Znaleziono podobno pieczywo, zrobione z tego mięsa. Przypuszczają, iż Denke zwabił chłopców, szukających pracy, nieznanymi przeważnie środkami, i u siebie ich mordował.

W jakim celu i jaki był właściwy powód masowych mordów, niewiadomo dotychczas.

ADMINISTRACJA OTWARTA od godziny 9-12 w południe i od godziny 4-7 wieczorem

CENY OGŁOSZEŃ

Za terminowe umieszczenia ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

OBOWIĄZUJĄCE OD 26-GO MARCA: Drobne ogłoszenia za słowo zł. 0.10 — dla poszukujących posad zł. 0.05 — za słowo drobne o treści matry-monjalnej zł. 0.12 — wiersz milim. jednoszpaltowy zł. 0.10 — wiersz w rubryce „Nadesłane“ zł. 0.25 — wiersz milimetrowy po krońce zł. 0.40 — Ogłoszenia przed tekstem wiersz milimetrowy zł. 0.50 — Za układ tabelaryczny, kombinowany 50 proc.

Odciski, brodawki i skóra zgrubiałą na podszewkach bezpowrotnie bez bólu usuwa

„KLAWIOL”

Chemiczno-farmaceutyczn. laboratorium „Ap. Kowalski” w Warszawie, ul. Miodowa 5.

Reumatyzm

tak uciążliwy, jak również powodo przezeń bóle przeszywające, dotkliwie, można łatwo usunąć przez zastosowanie

THERMOGENE

(TERMOŻEN)

Thermogene rozwija przyjemne i dobroczynne ciepło, które natychmiast usmierza ból. Przyspieszając obieg krwi, usuwa kwas moczowy, którego nagromadzenie się wywołuje reumatyzm

THERMOGENE leczy

KASZEL, GRYPE, REUMATYZM, KŁUCIE w BOKU Postrzał (ból łądźwiowy), bóle gardła, nerek itp.

Żądać w aptekach i składach aptecznych. Biuro „ASMIDAR” Warszawa Złota 14 tel. 224-27.

Poszukuje się chłopca do roznoszenia gazet.

Wiadomość w Administracji Gonia Krakowskiego ul. Działyńskiego 7. l. p.

PLACÓWKA KRESOWA

TYGODNIK SPOŁECZNO-NARODOWY

Pismo bezpartyjne z dodatkiem ilustrowanym, poświęcone obronie ludu i Państwa Polskiego na kresach południowo-zachodnich

Redakcja i Administracja Biela koło Bielska.

Prenumerata roczna 10 zł. półroczna 5 zł. kwartalna 2 zł. 50 gr.

DROBNE OGŁOSZENIA

MŁODA, sympatyczna blondynka, licząca 21 zimę życia, pragnie nawiązać korespondencje z młodym, przystojnym mężczyzną do lat 30, na rządowym stanowisku. Zgłoszenia do Adm. „Gonia Krakowskiego” pod „Niebieskie oczy”.

DO SPRZEDANIA dwie jedwabne kobyły w bardzo dobrym stanie. Wiadomość: Kraków, św. Fljpa 3. l. p., drugie piętro. Oglądać można między godz. 1 a 2.

ZGUBIONĄ w przechodzie ulicami: Szewska, Karmelicka i Siemiradzkiego złotą bransoletkę zechce łaskawy znalazca zwrócić za wysokim wynagrodzeniem pod adresem: W. Suchon, Kraków, Bracka 13, II p.

PANIENKA z ukończoną szkołą handlową i sześcioletnią praktyką biurową poszukuje posady od 1 lutego 1925 r. Zgłoszenia do Adm. „Gonia Krak.” pod „Posada”.

ABARTNY do szczyt sznurek „Kasprzyckiego”. Hurrowo-Detalicznie-Raty. Warszawa, Marszałkowska l. 153. Zamawiać można listownie. 820

WILA murowana z komfortem wraz z dwumorgowym ogrodem w zach. Malop. w pięknej górskiej okolicy jest do sprzedania. Wiad. Gonicz Krak. pod Willa.

Ogrodzenia nietylko tańsze od drewnianych lecz estetyczniejsze i trwalsze.

1438

Kompletne ogrodzenia z siatki drucianej zwykłej i ozdobne wraz z bramami i furtkami, jak również ogrodzenia kombinowane z drutem kolczastym, poieca:

FIRMA W. KUCHARSKI Sp. Akc.

Kraków-Podgórze Romanowicza Nr. Telef. 277 Adr. Tel. „Metalgor”.

Dostawa szybka, duży zapas siatek na składzie. Oferty i prospekty na każde żądanie.

